

1. PRECEPTE

*He naufragat en una mar profunda:
no em parleu de platges.
Tu, amiga, mereixes
un cant sense falliments.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Precepte (J. Vinyoli / J. Bellver)

2. CAP A LES DEUS

25.

*Cantàven los aucells l'alba, e despertà's
l'amic, qui és l'alba;
e los aucells feniren llur cant, e l'amic,
morí per l'amat en l'alba.*

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

XIII

*Parlàvem, esperàvem,
i ens va ser dit: Aneu en la carrossa
i no us precipiteu a l'abisme. Però
l'abisme era en tot: en les parets
i en els arbres,
en els carrers
i en les fulles,
en les colors i en els sons,
en els afores de l'avui i en els voltants
del demà.
I nosaltres anàvem,
contents dalt la carrossa,
cap a la nit perfectiva.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Cap a les deus (J. Vinyoli / J. Bellver)

3. BALCÓ DE PLUJA ENDINS

III

*Vares venir fins on jo dormia
i em vas despertar,
i em vas convidar a tenir set,
una gran set per a la qual
et vas fer copa on jo la pogués beure.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Balcó de pluja endins
(M. Bellver / S. Queralt)

4. PAPALLONES NEGRES

49.

*Eguals coses són propinqüitat
e llunyedat, enfre l'amic e l'amat. Car
enaixí con mesclament d'aigua e de vi,
se mesclen les amors de l'amic e
l'amat; e enaixí con calor e llugor,
s'encadenen llurs amors; e enaixí con
essència e ésser, se convénen e
s'acosten.*

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

VIII

*Vàrem emprendre un llarg, difícil,
perillós camí. I estimàvem les coses
-fossin neu o fang,
rosada o constel·lació.
I les fèiem nostres per causa
de l'amor que ens havia ensenyat com
anostrar-les.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Papallones negres
(M. Bellver / S. Queralt)

5. EL PLANY DE LA GRANOTA

VI

*Hem suportat el vent groc,
l'incendi blau,
les aigües insalubres,
la sequedat del riu ple de còdols.
Però vingué l'oreig que emmalaltint
guaria
i estengué sobre nostre una nit
verda.
Ens vàrem amagar llavors en una
espluga
de silenci i vàrem dir paraules
de consagració.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

El plany de la granota
(M. Bellver / S. Queralt)

6. NIT INTERIOR

2.

*Les carreres per les quals
l'amic encerca son amat
són llongues, perilloses, poblades
de consideracions, de sospirs e de
plors, e enluminades d'amors.*

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

IX

*Cercàvem or i vam baixar a la
mina.
I la foscor s'il·luminà de sobte
perquè érem dos a contradir la nit.*

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Nit interior (B. Bonet / S. Queralt)

7. EL SIGNIFICAT OCULT DEL PERDÓ

V

*Era en el fons del corredor
que ens aturàvem
perquè la nit ens oprimia.
Llavors vàrem mirar pels finestrals la
nit
i vàrem veure els impossibles llunys
cremant i el negre riu
que inunda els camps de la foscor
primera.*

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

El significat ocult del perdó
(S. Queralt)

8. MIRAR LA MAR

Mirar la mar
(M. Bellver / S. Queralt)

9. GERDS

331.

*L'amic, ab sa imaginació, pintava e
formava les faiçons de son amat en les
coses corporals, e ab son enteniment
les polia en les coses esperituals, e ab
volentat les adorava en totes creatures.*

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

Gerds (S. Queralt)

10. HE DIT UNA CANÇÓ

45.

Desirà l'amic soliditat, e anà estar tot sol per ço que hagués companyia de son amat, ab lo qual està sol enfre les gents.

46.

Estava l'amic tot sol, sots la ombra de un bell arbre. Passaren hòmens per aquell lloc, e demanaren-li per què estava sol. E l'amic respòs que sol fo quan los hac vists e oïts, e que d'abans era en companyia de son amat.

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

XIV

Ens tornàvem de foc i d'encens. I oblidàvem els jocs i l'espera perquè ja tot era el trobat. I el trobat era clar, quiet, intangible i profund. I ressonava com una cisterna. I una cortina d'arbres el separava del món.

J. Vinyoli: Llibre d'amic

He dit una cançó (J. Vinyoli / J. Bellver)

II. JOC AMORÓS

234.

Amor és mar tribulada d'ondes e de vents, qui no ha port ni ribatge. Pereix l'amic en la mar, e en son perill pereixen sos turments e neixen sos compliments.

Ramon Llull: Llibre d'amic e amat

XV

Hoste meu dorms a la galeria; canten ocells però no et desperten: tu sempre vetlles i veus la pluja verda, l'alba roja, la fruita d'or, el falcó reial.

Tu ets el pastor que vaga solitari, de nit. M'he desullat de tant mirar-te, m'has emboirat de solitud.

Ombres, feresa, vent, són la teva parla. Volen orelles en sentir-la, la penya es torna riu.

De genolls he caigut, flectat segueixo invisibles passos: no he d'assolir-te mai. Ressonó tot com el buc ple d'abelles.

J. Vinyoli: Llibre d'amic

Joc amorós (B. Bonet / S. Queralt)

Llibre de l'amic i de la mar

*I estimàvem les coses
-fossin neu o fang,
rosada o constel·lació.
I les fèiem nostres per causa
de l'amor que ens havia ensenyat com anostrar-les.*

Maria Bellver · Veu i poemes
Salvador Queralt · Guitarra i composicions
Sebastià Alomar · Flautes, tar, saxòfon